

बरहथवा नगरपालिकाको

सामाजिक समावेशीकरण नीति २०७९

बरहथवा नगरपालिका
सर्लाही, मधेश प्रदेश, नेपाल

बरहथवा नगरपालिकाको सामाजिक समावेशीकरण नीति, २०७९

१. पृष्ठभूमि

नेपालको संविधानले समानुपातिक समावेशी र सहभागितामूलक सिद्धान्तका आधारमा समतामूलक समाजको निर्माण गर्ने संकल्प गरेको छ । संविधानले दिशा निर्देश गरेबमोजिम समतामूलक समाजको निर्माण गर्न यस गाउँपालिका नगरपालिका र यस अन्तर्गतका सबै क्षेत्रगत विषयहरूमा समेत सामाजिक समावेशीकरणको विषयलाई आन्तरिकीकरण, मूलप्रवाहीकरण र संस्थागत गर्न आवश्यक भएको छ । यसबाट सबै वर्ग, जात जाति, लिङ्ग र क्षेत्रलाई समावेशीकरणको मान्यता अनुरूप सहभागी गराई सामाजिक समावेशीकरणका सवालहरूलाई नीतिगत तथा कानुनीरूपमा थप व्यवस्थित गर्न मद्दत पुग्ने अपेक्षा गरिएको छ । मुलुकले सङ्घीय लोकतान्त्रिक गणतन्त्रात्मक शासन प्रणाली अवलम्बन गरेको सन्दर्भमा सम्बद्ध विषय क्षेत्र र अन्तर्गत सञ्चालन हुने सबै योजना तथा कार्यक्रमहरूलाई समावेशीमैत्री बनाउन यो सामाजिक समावेशीकरण नीति जरुरी भएको छ ।

यस सन्दर्भमा विभेदरहित, समृद्ध र न्यायपूर्ण समाजको स्थापनाका लागि सबै वर्ग, जात जाति, लिङ्ग तथा पिछडिएको क्षेत्रको समान सहभागिता, अग्रसरता र निर्णय प्रक्रियामा सहभागिताको भूमिकालाई सुनिश्चित गर्न आवश्यक देखिन्छ । सामाजिक समावेशीकरण माफत सबैले आत्म सम्मान बोध हुने वातावरण निर्माण गर्न यसका समग्र क्षेत्र तथा संरचनाहरूमा मूलप्रवाहीकरणको माध्यमबाट समावेशी शासन पद्धतिलाई संस्थागत गर्ने यसका समग्र क्षेत्रलाई सम्बोधन गर्ने नीतिको आवश्यकता महसूस भएकाले प्रस्तुत सामाजिक समावेशीकरण नीति २०७९ तर्जुमा गरी लागू गरिएको छ ।

२. विगतका व्यवस्था र प्रयासहरू

नेपालमा विगतदेखि नै महिला, दलित, आदिवासी जनजाति, मधेशी, मुस्लिम, पिछडिएका समुदाय, बालबालिका, ज्येष्ठ नागरिक, अशक्त तथा अपाङ्गता भएका व्यक्तिहरू, सामाजिक, आर्थिक वा शैक्षिक रूपमा पिछडिएका परेको व्यक्ति तथा समुदाय लगायतलाई विकासको समग्र प्रक्रिया तथा प्रतिफलको हिस्सेदारीमा मूलप्रवाहीकरण गर्ने प्रयास गरिएको छ । यसका निमित्त स्रोत, साधन र सार्वजनिक सेवामा पहुँच बढाउन, राज्यको हरेक संरचना एवम् निर्माण प्रक्रिया तथा सो को कार्यान्वयनमा न्यायोचित प्रतिनिधित्व सुनिश्चित गर्न र लक्षित वर्गको उत्थान, विकास र सशक्तिकरण लगायत सामाजिक सुरक्षाका लागि विभिन्न कार्यक्रमहरू संस्थागतरूपमा सञ्चालन भएका छन् । दशौं योजना (२०५९-२०६४) मा लैङ्गिक समानता र सामाजिक समावेशीकरण अवधारणालाई अन्तर-सम्बन्धित विषय (Cross-cutting issues) का रूपमा स्थान दिइएको थियो । नेपालको अन्तरिम संविधान, २०६३ ले राज्यको अग्रगामी पुनःसंरचना गरी देशमा विद्यमान वर्गीय, जातीय, क्षेत्रीय तथा लैङ्गिक विभेदहरूलाई समाधान गर्न संकल्प गरे अनुरूप नेपालमा सामाजिक समावेशीकरणको विषयलाई प्रमुख बहसको रूपमा अङ्गीकार गरिएको थियो । आर्थिक वर्ष २०६४/०६५ देखि नेपाल सरकारका सबै मन्त्रालयबाट लैङ्गिक उत्तरदायी बजेट प्रणालीको अभ्यास हुँदै आएको छ । यस अनुरूप समावेशीकरण सम्बन्धी संरचनाहरू स्थापना गर्ने कार्यको थालनी पनि हुँदै आएको सन्दर्भमा लैङ्गिक समानता र सामाजिक समावेशीकरण सम्बन्धी नीति, २०६६ कार्यान्वयनमा रहेको छ । सामाजिक समावेशीकरणका विषयहरूलाई सम्बोधन गर्न (सामाजिक समावेशीकरण संसालन) ऐन, २०७४ लगायतका

कानूनहरु र राष्ट्रिय लैङ्गिक समानता नीति, २०७७, क्षेत्रीय तहको स्थानीय तहका लागि लैङ्गिक उत्तरदायी बजेट नमूना निर्देशिका, २०७७ पनि तर्जुमा भई कार्यान्वयनमा आइसकेको छ ।

नेपालको संविधान २०७२ को प्रस्तावनामा वर्गीय, जातीय, क्षेत्रीय, धार्मिक, लैङ्गिक विभेद र सबै प्रकारका जातीय छुवाछुतको अन्त्य गरी आर्थिक समानता, समृद्धि र सामाजिक न्यायको सुनिश्चित गर्न समानुपातिक समावेशी र सहभागितामूलक सिद्धान्तका सम्बन्धमा स्पष्टरूपमा उल्लेख भएको छ । साथै समतामूलक समाजको निर्माण गर्न तथा सामाजिक समावेशीकरणलाई मूर्तरूप दिन विभिन्न मौलिक हकको प्रत्याभूति गर्नुका साथै मौलिक हक सम्बन्धी कानूनहरु सङ्घीय संसदबाट अनुमोदन भैसकेको अवस्था छ । स्थानीय तहका विभिन्न पदहरुमा समेत जातीय, लैङ्गिक लगायतको प्रतिनिधित्वको व्यवस्था गरिएको छ । आफ्नो धर्म, संस्कृति, भाषाको संरक्षण र संवर्द्धनका लागि सचेतना तथा क्रियाशीलतामा अभिवृद्धि भएको तथा राज्यका विभिन्न अङ्ग तथा क्षेत्रमा यस्ता पछाडी परेका समुदाय तथा क्षेत्रको प्रतिनिधित्व बढ्दै गएकोले समावेशीकरणको प्रक्रिया थप प्रभावकारी बन्दै गएको छ ।

विगत देखिनै समावेशीकरण सम्बन्धी नीति तथा कार्यक्रमको प्रभावकारीरूपमा तर्जुमा एवम् कार्यान्वयन गर्न स्थानीय निकाय लैङ्गिक उत्तरदायी तथा सामाजिक समावेशी बजेट तर्जुमा एवम् परीक्षण निर्देशिका, २०६८ र स्थानीय निकाय स्रोत परिचालन तथा व्यवस्थापन कार्यविधि, २०६९ अनुसार तत्कालीन स्थानीय निकायको निःशर्त पुँजीगत बजेटको कम्तीमा १० प्रतिशत रकम आर्थिक तथा सामाजिकरूपमा पछाडि परेका विपन्न महिला, १० प्रतिशत बालबालिका र १५ प्रतिशत उपेक्षित वर्ग तथा समुदायका लागि छुट्याउनु पर्ने व्यवस्था गरिएको पाइन्छ । साथै तत्कालीन स्थानीय निकायहरुमा महिला, दलित, आदिवासी जनजाति, पिछडिएका समुदाय मुसहर, माझी, दलित, अपाङ्गता समन्वय सम्बन्धी संरचनाहरु गठन गरी ती समुदायलाई संस्थागतरूपमा शासकीय संरचनामा आवद्ध गर्ने प्रयास गरिएको र सामाजिक परिचालन मार्फत आर्थिक तथा सामाजिक रूपमा पिछडिएका समुदायको आर्थिक-सामाजिक उत्थानका लागि विभिन्न कार्यक्रमहरु संचालन गर्ने जस्ता महत्वपूर्ण प्रयासहरु भएको पाइन्छ । पन्ध्रौं योजनामा सामाजिक विषय क्षेत्रअन्तर्गत महिला, विभिन्न लैङ्गिक समुदाय, ज्येष्ठ नागरिक, अपाङ्गता भएका व्यक्ति, बालबालिका, किशोरीकिशोरीहरु लगायतलाई विकासको मूलप्रवाहमा ल्याई समावेशी र समातामूलक राष्ट्रको निर्माण गर्ने विषय उल्लेख गरिएको छ । साथै, उक्त योजनाको अन्तरसम्बन्धि विषय अन्तर्गतको 'समावेशीकरण' विषय उपक्षेत्रमा समानुपातिक समावेशी विकास र पहुँचको सुनिश्चितता गर्न समावेशीकरण लक्षित सोच, लक्ष्य, उद्देश्य, रणनीति तथा कार्यनीतिसमेत निश्चित गरी कार्यान्वयनमा लैजान जोड दिइएको छ । योजनामा समावेशीकरणको विषय क्षेत्रगत लक्ष्यमा मानव विकास सूचकाङ्कको आधारमा पछाडि परेका समुदायहरुको सशक्तीकरण र समानुपातिक विकास गर्ने लक्ष्य लिइएको छ ।

३. वर्तमान स्थिति

आर्थिक, सामाजिक, राजनैतिक र प्रशासनिक दृष्टिले पछाडि परेका विभिन्न लैङ्गिक वर्गशहर (महिला, मुसहर, माझी, दलित, आदिवासी जनजाति, मधेशी, थारु, मुस्लिम समुदाय, पिछडावर्ग, सीमान्तकृत, अल्पसङ्ख्यक, अपाङ्गता भएका व्यक्ति, लैङ्गिक तथा यौनिक अल्पसङ्ख्यक, किसान, श्रमिक, उत्पीडित वा पिछडिएका क्षेत्रका नागरिक तथा आर्थिकरूपले विपन्न खस आर्य) लाई नेपालको समानुपातिक समावेशी सिद्धान्तको

आधारमा राज्यको निकायमा सहभागी हुन पाउने हकलाई सुनिश्चित गर्नेको रूपमा व्यवस्था गरिएको छ । नेपालको संविधान नै अन्य आयोगहरूको व्यवस्था गरि समावेशीकरणलाई थप व्यवस्थित, सुनिश्चित तथा प्रभावकारी बनाउने कार्यको मार्ग प्रशस्त गरिएको छ ।

पन्ध्रौं योजना अनुसार मुलुकमा निरपेक्ष गरिवीको रेखामुनि रहेको जनसङ्ख्या १८.७ र बहुआयामिक गरिवी २८.६ प्रतिशत रहेको छ । प्रदेशगत गरिवी हेर्दा प्रदेश नं.१ र सुदुरपश्चिम प्रदेशको गरिवीको रेखामुनि रहेको जनसङ्ख्या प्रतिशतविच भन्दा तैब्यरको अन्तर रहेको देखिन्छ । मुलुकको मानव विकास सूचकाङ्क ०.५७९ रहेको छ । यसमा पनि विभिन्न भौगोलिक क्षेत्र, लिङ्ग र सामाजिक समुहहरूबीचको आर्थिक असमानता र गरिवीको सघनता बढी देखिन्छ ।

जनसाङ्ख्यिक विविधतालाई अध्ययन गर्दा मुलुकको पछिल्लो राष्ट्रिय जनगणना, २०६८ बमोजिम कुल जनसङ्ख्याको १ प्रतिशतभन्दा कम जनसङ्ख्या हुने विभिन्न जातजातिहरूको संख्या १११ भन्दा बढी रहेको छ । भाषागत विविधता हेर्दा नेपालमा करिब १२३ भन्दा बढी मातृभाषाहरू रहेको देखिन्छ । नेपालमा हिन्दु धर्म मान्ने जनसङ्ख्या अधिक भए तापनि यस बाहेक अन्य ९ भन्दा बढी धर्मात्मिकहरू रहेको देखिन्छ । यी आँकडाहरूले नेपाली समाजमा आर्थिक तथा सामाजिक, जातीय, क्षेत्रीय, लैङ्गिक र वर्गीय विविधता रहेको दर्शाउँदछन् । यी विविधता भित्र पनि भौगोलिक, लैङ्गिक, जातीय र आयवर्गबीच गरिवीको असमानता र गहनताको अन्तर अझै उल्लेख्य रूपमा विद्यमान रहेको विभिन्न तथ्याङ्कबाट देखिन्छ । यसर्थ समावेशी विकासको मान्यतालाई आत्मसात गरी यी असमानताहरूलाई सम्बोधन गर्न सबै क्षेत्र र अन्तर्गतका निकायहरूलाई अझै बढी प्रभावकारी रूपमा परिचालन गर्न आवश्यक देखिएको छ ।

त्यसै गरी नेपालका वि.सं. २०७८ सालको राष्ट्रिय जनगणनाको प्रारम्भिक प्रतिवेदन बमोजिम प्रदेशगत रूपमा जनसंख्याको वितरण सबैभन्दा धेरै जनसंख्या मध्ये प्रदेशमा कुल जनसंख्याको २०.१९ प्रतिशत जनसंख्या वसोवास गरेको देखिन्छ । मधेश प्रदेशमा पर्ने वरहथवा नगरपालिकाको प्रोफाइल २०७१ अनुसार वरहथवा नगरपालिकाको कुल घरधुरी १३,८६३ रहेको छ भने कुल जनसंख्या ८४,५२२ रहेको छ । जसको जनघनत्व ७८९.६३ वर्ग किलोमिटर रहेको छ जहाँ करिब ९ वटा भाषीक समुदायका मानिसहरूको वसोवास रहेको छ । जसमध्ये करिब ९३.४१ प्रतिशत हिन्दु रहेका छन् भने बाँँश्रो स्थानमा बौद्ध धर्म मान्नेहरू छन् । वरहथवा नगरपालिकामा लगभग ५० जातजाती भन्दा बढीको वसोवास रहेको पाइन्छ । यहाँ पनि मुसहर, माझी, दलित तथा जनजातीहरूको सामाजिक, आर्थिक र राजनैतिक समस्या राष्ट्रिय स्तरको समस्या जस्तै भएकोले समावेशी विकासको मान्यतालाई आत्मसात गरी यी असमानताहरूलाई सम्बोधन गर्न स्थानीय स्तरमा सामाजिक समावेशीकरण नीतिको आवश्यकता महसुस गरिएको हो ।

४. समस्या तथा चुनौतीहरू

समावेशी लोकतन्त्रलाई संस्थागत गर्न, सामाजिक न्याय कायम गर्न र सबै नागरिकको समतामूलक पहुँच स्थापित गर्न सामाजिक समावेशीकरण नीति अवलम्बन गर्न आवश्यक छ । यस सन्दर्भमा सामाजिक समावेशीकरणका मुख्य समस्याहरूमा सामाजिक समावेशीकरण सम्बन्धी एकीकृत नीति तर्जुमा नहुनु, स्रोत, साधन, अवसर र लाभको वितरणमा लक्षित वर्ग एवम् क्षेत्रको न्यायोचित पहुँच सुनिश्चित गर्न सामाजिक समावेशीकरणका लागि

आवश्यक खण्डीकृत तथ्याङ्कको अभाव रहनु, पछाडि पडेर समुदायलाई आर्थिक तथा सामाजिक रुपमा अर्धपूर्ण सहभागिता सुनिश्चित हुन नसक्नु, अनुगमन तथा समन्वय र प्रतिवेदन प्रणालीमा समावेशीकरण सम्बन्धी सुचकहरूलाई समावेश गर्न नसकिनु, विभिन्न लक्षित वर्ग, क्षेत्र समुदायबीच आर्थिक तथा सामाजिक विकासमा उच्च अन्तर रहनु, विभिन्न लिङ्ग, वर्ग, क्षेत्र, समुदाय जातजाति बिच हुने व्यवहारगत विभेद हट्नु नसक्नु लगायत रहेका छन् ।

त्यस्तै मुख्य चुनौतिहरूमा सामाजिक समावेशीकरणको अवधारण सरोकारवालाहरूबीच साझा दृष्टिकोण कायम गर्नु, नीति निर्माण र कार्यान्वयनमा संलग्न निकायहरूबीच प्रभावकारी समन्वय गर्नु, स्रोत साधन, अवसर र लाभमा पछाडि परेको सबै वर्ग, क्षेत्र र जातजातिको समन्यायिक पहुँच सुनिश्चित गर्नु, पछाडी परेको वर्ग, क्षेत्र, उमेर, लिङ्ग, र जातजातीमा व्याप्त गरिबी घटाउनु, विभिन्न समुदाय तथा वर्गबीच रहेको आर्थिक, सामाजिक तथा शैक्षिक विभेदको अन्तर कम गर्नु, संस्थागत संरचनामा लक्षित समुदायको प्रतिनिधित्व सुनिश्चित गर्नु रहेका छन् ।

५. नीतिको आवश्यकता

सामाजिक समावेशीकरणमा देखिएका चुनौतिहरूको सामना एवम् समस्याको समाधान गर्न देहायका कारणले सामाजिक समावेशीकरण नीति आवश्यक रहेको छ :

१. संविधानले परिकल्पना गरेको समानुपातिक समावेशी शासन व्यवस्थाको प्रबर्द्धन गर्नु,
२. समावेशीकरण सम्बन्धी नीतिगत एकरूपता र सामन्जस्यता कायम गर्नु,
३. नीति, योजना तथा कार्यक्रमहरूलाई मार्गदर्शन गर्न,
४. नीति, कानून, संरचना, कार्यक्रम, योजना र आयोजनाको सबै चरणमा समावेशीकरणलाई मूलप्रवाहीकरण र आन्तरिकीकरण गर्न,
५. समावेशीकरण सम्बन्धी कानुनी व्यवस्थाको कार्यान्वयनमा सहयोग पुर्याउनु,
६. राष्ट्रिय तथा अन्तर्राष्ट्रिय स्तरमा गरिएका समावेशीकरण सम्बन्धी प्रतिवद्धता अनुरूपको दायित्व लाई स्थानीयकरण गरी पूरा गर्न,
७. लोकतन्त्रका लाभहरूलाई सबै नागरिकहरूबीच न्यायोचित वितरण व्यवस्था मार्फत स्थानीय स्तरमा सामाजिक न्याय स्थापना गर्न ।

६. दीर्घकालीन सोच, लक्ष्य तथा उद्देश्य

सामाजिक समावेशीकरण नीतिका दीर्घकालीन सोच, लक्ष्य र उद्देश्यहरू निम्नानुसार रहने छन् :

६.१ दीर्घकालीन सोच

स्थानीय स्तरमा सामाजिक समावेशी प्रणालीका साध्यमबाट समतामूलक र समृद्ध समाजको निर्माण ।

६.२ दीर्घकालीन लक्ष्य

सामाजिक समावेशीकरणलाई सबै अवयवहरूमा मूलप्रवाहीकरण तथा आन्तरिकीकरण गर्दै यसको स्थानीय स्तरमा संस्थागत सुदृढीकरण गर्ने ।

६.३ उद्देश्य

आर्थिक र सामाजिकरूपले पछाडि परेका समुदायहरूको सशक्तीकरण र समतामूलक विकासको माध्यमबाट सबै विषय क्षेत्र तथा संरचनामा पहुँच सुनिश्चित गर्ने ।

७. रणनीतिहरू

- ७.१ सामाजिक समावेशीकरणको अवधारणालाई सबै विषय क्षेत्रमा संस्थागत गर्ने ।
- ७.२ नीति निर्माण तथा निर्णय प्रक्रियामा पहुँच नभएका सिमान्तकृत नागरिकहरूको अर्थपूर्ण सहभागिता अभिवृद्धि गर्ने ।
- ७.३ पछाडि परेका वर्ग, क्षेत्र, लिङ्ग र समुदायलाई विकास प्रक्रिया र लाभ प्राप्तिमा न्यायोचित अवसर सुनिश्चित गर्ने ।
- ७.४ उपलब्ध स्रोतसाधन तथा अवसरको प्राप्ति र उपयोग गर्न लक्षित समुदायको सशक्तीकरण गर्ने ।
- ७.५ सामाजिक समावेशीकरण सम्बन्धी नीति तथा कार्यक्रम कार्यान्वयनमा सम्वद्ध सरोकारवालाहरूको क्षमता अभिवृद्धि गर्ने ।

८. नीति तथा कार्यनीतिहरू

रणनीति १: सामाजिक समावेशीकरणको अवधारणालाई सबै विषय क्षेत्रमा संस्थागत गर्ने ।

- ८.१.१ स्थानीय आवश्यकता अनुकुल हुने गरि सामाजिक समावेशीकरण सम्बन्धी नीति, कानून तथा कार्यविधिहरू तर्जुमा गरि कार्यान्वयन गरिनेछ ।
- ८.१.२ सामाजिक समावेशीकरणको अवधारणा अनुरूप मातहतका क्षेत्रगत विषय तथा निकायको कानुनी, नीति, योजना, रणनीति, कार्यविधि, मापदण्ड तर्जुमा तथा परिमार्जन गरिनेछ ।
- ८.१.३ मौजूदा कानूनहरूलाई समय सापेक्षरूपमा समावेशीमैत्री बनाउन आवश्यकता अनुरूप पुनरावलोकन गरि परिमार्जन गरिनेछ ।
- ८.१.४ समावेशी सम्बन्धी कानुनी तथा कार्यविधि तर्जुमा तथा परिमार्जन गर्दा लक्षित समुदाय तथा सम्वद्ध सरोकारवालाहरूसँग परामर्श तथा समन्वय गरिनेछ ।
- ८.१.५ नेपाल पक्ष भएका यससम्बन्धी अभिसन्धिहरू अनुरूपका दायित्वहरूलाई कार्यान्वयन गर्न स्थानीय स्तरमा कानून तथा कार्यविधि परिमार्जन तथा तर्जुमा गरिनेछ ।
- ८.१.६ आर्थिक, सामाजिक तथा भौगोलिक रूपले पछाडि परेका नागरिकहरूको सबै विषय क्षेत्रमा अर्थपूर्ण प्रतिनिधित्व सुनिश्चित गर्न मौजूदा कानूनहरूमा परिमार्जन गरिनेछ ।
- ८.१.७ सामाजिक समावेशीकरणको अवधारणालाई स्थानीय गैह्र सरकारी संस्था र सरोकारवालाहरूको नीति तथा रणनीतिमा आत्मसात् गर्न पहल गरिनेछ ।
- ८.१.८ सहकारी, सामुदायिक, गैह्रसरकारी र निजी क्षेत्र लगायत सबैको भूमिका र दायित्व स्पष्ट गरि परिचालन गर्ने ती निकायबाट संचालित समावेशीकरण सम्बन्धी योजना तथा कार्यक्रमलाई स्थानीय तहको योजना प्रक्रियामा आवद्ध गरिनेछ ।

८१९. टोल तथा बस्ती स्तरदेखि नै स्थानीय सफाई कार्यको पहिचान गरि लक्षित समुहमा रहेको सहभागीतामूलक समावेशी लक्षित कार्यक्रम तर्जुमा तथा कार्यान्वयन गर्ने प्रणालीलाई संस्थागत गरिनेछ ।
८११०. समावेशीकरणका लागि विभिन्न निकाय वा संघ संस्थाबाट सञ्चालित लक्षित कार्यक्रमहरूमा दोहोरोपना आउनु नदिएर समन्वय गरिनेछ ।
८१११. सामाजिक समावेशीकरणको क्षेत्रमा भएको लगानी र सोको प्रतिफलको एकीकृत प्रतिवेदन प्रणाली स्थापना गरी मूल्याङ्कन गरिनेछ ।
८११२. समावेशीकरण सम्बन्धी नीति तथा कार्यक्रम प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन गर्न सबै संयन्त्रलाई परिचालन गरिनेछ ।
८११३. विद्यमान संरचनाहरूमा समावेशीकरण सम्बन्धी आवश्यक संरचनाहरूलाई समाहित गरी लक्षित कार्यक्रमको तर्जुमा, कार्यान्वयन, अध्ययन, अनुसन्धान, अनुगमन, मूल्याङ्कन तथा समन्वयको कार्य गरिनेछ ।
८११४. सामाजिक समावेशीकरण सम्पर्क पदाधिकारी (Focal Person) तोक्ने व्यवस्था गरी जिम्मेवारी प्रदान गरि सूचना आदान प्रदान गर्ने पद्धति स्थापित गरिनेछ ।
८११५. जोखिम र पारिवारिक हिंसामा परेका व्यक्तिको संरक्षणका लागि भइरहेको संरक्षण गृहहरूको संरक्षण र उपयोग गर्दै आवश्यकतानुसार नयाँ संरचना स्थापना र सञ्चालन गरिनेछ ।
८११६. पछाडि परेका लक्षित वर्ग तथा समुदायका नागरिकहरूको सहभागीतामा लाभग्राही तथा उपभोक्ता समिति गठन गरी लक्षित कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ ।
८११७. जोखिम तथा पारिवारिक हिंसामा परेका महिला, बालबालिका, किशोर, किशोरी, अपाङ्ग, अनाथ, दुहुरा, सहक बालबालिका, लगायत अतिशय कमजोर विहिन नागरिकको संरक्षण, पुनःस्थापना तथा क्षमता विकास गर्न सामुदायिक, सहकारी तथा गैह्रसरकारी संस्थाहरूसँग समन्वय गरिनेछ ।
८११८. प्रत्येक वडा भित्रका पछाडि परेका नागरिकहरूको पहिचान गरि सामाजिक समावेशीकरणको मान्यता वर्गीकरण सशक्तीकरण गर्न सामुदायिक, सहकारी तथा गैह्रसरकारी संस्थाहरूसँग समन्वय गरिनेछ ।
८११९. सामुदायिक, सहकारी तथा गैह्रसरकारी संस्थाहरू र निजी क्षेत्रलाई विषय क्षेत्रगत ज्ञान तथा अनुभवका आधारमा लक्षित वर्गको बहुपक्षीय हितका लागि कार्यक्रम आवश्यक योजना तर्जुमा गरि कार्यक्रम कार्यान्वयन गर्न गराउन अभिप्रेरित गरिनेछ ।
८१२०. उत्पीडित तथा पिछ्छाडिएको क्षेत्रका नागरिकको संरक्षण, उत्थान, सशक्तीकरण, विकास, आधारभूत आवश्यकता परिपूर्तिका अवसर तथा लाभका लागि कार्यक्रम बनाई कार्यान्वयन गर्न सामुदायिक, सहकारी तथा गैह्रसरकारी संस्थाहरूलाई समेत परिचालित गरिनेछ ।
८१२१. आवश्यकतामा आधारित भई समावेशी विकास प्रक्रियामा योगदान पुर्याउन विकास साझेदार, सहकारी तथा गैह्रसरकारी संस्थाहरूसँग सहकार्य गरिनेछ । आवश्यकता र प्राथकता क्षेत्रमा मात्र सामुदायिक तथा गैह्रसरकारी संघ संस्थाहरूलाई परिचालन गरिनेछ ।

८.१.२२ पछाडि परेका बगं तथा समुदायलाई लक्षित गरी सामाजिक समावेशीकरणको महत्त्व, आवश्यकता र अपरिहार्यताका सम्बन्धमा सचेतनामूलक कार्यक्रमहरू सञ्चालन गरिनेछ ।

८.१.२३ प्रत्येक वडामा रहने टोल विकास संस्थाहरूको गठन प्रक्रियामा पछाडि परेका व्यक्ति तथा समुदायलाई समेट्ने गरी प्रतिनिधित्वको सुनिश्चितता गरिनेछ । सम्भव भए सम्म पछाडि परेका वर्गहरूको जातजातीको आधारमा छुट्टै टोल विकास संस्था गठन गर्न सकिने छ ।

८.१.२४ टोल विकास संस्था, उपभोक्ता समिति, समूह परिचालन तथा स्थानीय सहकारी संस्थाहरूलाई क्षेत्रगत कार्यक्रमहरूमा पछाडि परेका व्यक्ति तथा समुदायको सहभागिता तथा संलग्नता वृद्धि गर्न समन्वयतात्मकरूपमा परिचालन गरिनेछ ।

८.१.२५ लक्षित वर्गको सहभागितामा यस्ता कार्यक्रमहरूको सार्वजनिक परीक्षण तथा सार्वजनिक सुनुवाई गर्ने कार्यलाई थप प्रभावकारी बनाइनेछ ।

८.१.२६ सामाजिक समावेशीकरण नीतिहरूको प्रभाव र परिणामका सम्बन्धमा आवधिकरूपमा तथ्यगत तथा वस्तुनिष्ठ समीक्षा गरिनेछ ।

रणनीति २: नीति निर्माण तथा निर्णय प्रक्रियामा पहुँच नभएका सीमान्तकृत नागरिकहरूको अर्धपूर्ण सहभागिता अभिवृद्धि गर्ने ।

८.२.१ प्रत्येक वडामा मानव विकास सूचकाङ्क, बहुआयामिक गरीब मापन लगायत अन्य आधारमा पछाडि परेका विभिन्न क्षेत्र, वर्ग, र समुदायको पहिचान गरी वडागत आवधिक खण्डीकृत तथ्याङ्क राखिनेछ । साथै वडागत खण्डीकृत तथ्याङ्कको आधारमा सबै वडाहरूको एकीकृत तथ्याङ्क डाटाबेस तयार गरिनेछ ।

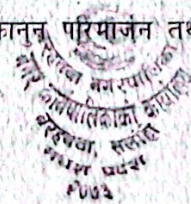
८.२.२ पछाडि परेका व्यक्ति तथा समुदायको आधारभूत तथ्याङ्क सङ्कलन, विश्लेषण, अभिलेखन, प्रतिवेदन तथा संप्रेषणका लागि वास्तविक समयमा आधारित सूचना प्रणाली (Real Time Basis-Online Information System) को डिजाइन तथा विकास गरि कार्यान्वयन गरिनेछ ।

८.२.३ सामाजिक समावेशीकरणको अवस्था तथा पछाडि परेकाहरूको तथ्याङ्क/सूचना प्राप्त हुने गरी विद्यमान प्रतिवेदन प्रणालीहरूमा समावेशी सूचकहरूको विकास गरी एकीकृत गरिनेछ ।

८.२.४ नवीनतम सूचना प्रविधिको उपयोग गरी वस्तुनिष्ठ र यथार्थपरक तथ्याङ्कको आधारमा दोहोरिपना नआउने गरी वडा र विषय क्षेत्रबाट लक्षित कार्यक्रमहरूको तर्जुमा, कार्यान्वयन, अनुगमन तथा मूल्याङ्कन गरिनेछ ।

८.२.५ सूचना प्रविधिको अवलम्बन र उपयोग गर्न वडा र विषय क्षेत्रको क्षमता विकास र संस्थागत सुदृढीकरण गरिनेछ ।

८.२.६ समानुपातिक समावेशी सिद्धान्तबमोजिम लक्षित वर्गको प्रतिनिधित्व सुनिश्चित गर्न स्थानीय मौजुदा कानूनहरूमा पुनरावलोकन गरी भइरहेको कानून परिमार्जन तथा आवश्यकता अनुरूप नयाँ कानून तर्जुमा गरिनेछ ।

- ८.२.७ योजना प्रक्रियाका चरणहरु लगायत अवसर तथा मापदण्डको वितरणमा लक्षित वर्गको प्रतिनिधित्व सुनिश्चित गर्न आवश्यक कानून, कार्यविधि तथा मापदण्डको परिमार्जन तथा तर्जुमा गरिनेछ ।
- ८.२.८ लक्षित समुदायको प्रतिनिधित्व सुनिश्चित गर्न भईरहेको कार्यविधि तथा मापदण्डहरुको पुनरावलोकन गरी परिमार्जन गरिनेछ । साथै आवश्यकता अनुसार नयाँ कार्यविधि तथा मापदण्डहरुको तर्जुमा गरिनेछ ।
- ८.२.९ विभिन्न जाति, लिङ्ग एवम् क्षेत्रबीच आर्थिक, शैक्षिक तथा स्वास्थ्य क्षेत्रमा रहेका अन्तर कम गर्न लक्षित कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ ।
- ८.२.१० पछाडि परेका वर्गहरुको आधारभूत तथ्याङ्कका आधारमा आवश्यकता पहिचान गरी योजना छनौट तथा कार्यान्वयन गरिनेछ । साथै अति विपन्न वर्गका लागि निश्चित कार्यक्रम तथा बजेटको सुनिश्चितता गरिनेछ ।
- ८.२.११ लक्षित समुदायहरुलाई योजनाको मूल्याङ्कन लगायत सोबाट सिर्जित लाभ लिन तथा अवसरहरुको उपयोग गर्न स्थानीय स्तरमा समूह परिचालन, पारदर्शिता र स्वमूल्याङ्कन विधिको अवलम्बन गरिनेछ ।
- ८.२.१२ लक्षित वर्ग, क्षेत्र र समुदायलाई आर्थिक तथा सामाजिकरूपले सशक्तीकरण गर्न सकारात्मक विभेद लगायत दक्षता अभिवृद्धि तथा कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ ।
- ८.२.१३ आर्थिक, सामाजिकरूपले पछाडि परेका लक्षित वर्गलाई उपलब्ध रोजगारीका अवसर उपयोग गर्न सक्षम तुल्याउन सीप विकास तालिम प्रदान गरिनेछ ।
- ८.२.१४ लक्षित वर्गको क्षमता विकासका लागि नगरपालिका क्षेत्र भित्र क्रियाशील गैरसरकारी संस्था, नागरिक समाज र सञ्चार माध्यमलाई परिचालन गरिनेछ ।
- रणनीति ३: पछाडि परेका वर्ग, क्षेत्र, लिङ्ग र समुदायलाई विकास प्रक्रिया र लाभ प्राप्तमा न्यायोचित अवसर सुनिश्चित गर्ने ।

- ८.३.१ विभिन्न लक्षित वर्ग र समुदायबीच सामाजिक क्षेत्रमा रहेको अन्तरलाई कम गर्न त्यस्ता वर्ग क्षेत्र र समुदायको पहिचान गरी स्थानीय संरचना, स्रोत साधन, अवसर लाभमा न्यायोचित पहुँचको व्यवस्था गरिनेछ ।
- ८.३.२ लक्षित समुदायका मानव विकास सूचकाङ्कका आधारमा विशेष कार्यक्रमहरु सञ्चालन गरी जीवनस्तरमा सुधार गरिनेछ ।
- ८.३.३ सीमान्तीकृत तथा पिछडिएका क्षेत्रका नागरिकहरुको आर्थिक तथा सामाजिक विकासका लागि लक्षित कार्यक्रमहरु सञ्चालन गरिनेछ ।
- ८.३.४ समाजमा विद्यमान सबै प्रकारका भेदभावजन्य व्यवहार छुवाछुत र कुरीतिको अन्त्यका लागि आवश्यक कानूनहरुको तर्जुमा गरिनेछ ।
- ८.३.५ समाजमा विद्यमान नकारात्मक सामाजिक मूल्य मान्यता, कुरीति, छुवाछुत तथा भेदभावजन्य प्रचलन र व्यवहार विरुद्ध जनचेतनामूलक कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ ।

- ८.३.६ सामाजिक आचरण र व्यवहारसम्बन्धी व्यवहारको सुधारमा निम्नानुसार कार्य गर्नुपर्नेछ ।
- ८.३.७ सामाजिक भेदभावजन्य कार्य विरुद्धका कानुनी प्रवर्धनहरूको बडा तथा गाउँस्तरमा प्रवर्धन गरी कानुनी व्यवस्थाको परिपालनामा जोड दिइनेछ ।
- ८.३.८ बालविवाह, बहुविवाह, लैङ्गिक हिंसा, छुवाछुत, दहेज तथा दाइजा, हलिया प्रथा, छाउपडी, कमलरी प्रथा, बालश्रम, मानव बेचबिखन जस्ता सामाजिक कुराति र अन्धविश्वास अन्त्य गर्न गाउँ/उप सवै वडा कार्यालयहरूलाई सक्रिय गराइनेछ ।

रणनीति ४: उपलब्ध हुने स्रोत साधन तथा अवसरको प्राप्ति र उपयोग गर्न लक्षित समुदायको सशक्तीकरण गर्ने ।

- ८.४.१ महिला तथा विपन्न वर्गलगायत पछाडि परेका समुदाय तथा व्यक्तिहरूका लागि सीप विकास तालिम, छात्रावृत्ति कर्जा, शिक्षा तथा रोजगारीमा प्राथमिकता दिइनेछ ।
- ८.४.२ आर्थिक तथा सामाजिक रूपले पछाडि परेका लक्षित वर्गलाई सीप विकास तालिम प्रदान गरी क्षमता अभिवृद्धि गरिनेछ ।
- ८.४.३ असहाय अवस्थामा रहेका एकल महिलाहरूको पहिचान गरी उनीहरूको सीप, क्षमता र योग्यताका आधारमा रोजगारीमा प्राथमिकता दिई जीविकोपार्जन गर्न सघाउ पुर्याउने कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ ।
- ८.४.४ जोखिममा परेका सामाजिक र पारिवारिक बहिष्कारणमा परेका तथा हिंसा पीडित महिलालाई पुनर्स्थापना, संरक्षण र स्वावलम्बन गराउन आवश्यक कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ ।
- ८.४.५ प्रजनन अवस्थाका सेवा सुविधाहरूको सुनिश्चितता गर्ने, बालबालिकाहरूको सर्वोत्तम हित गर्ने तथा बालबालिकाको पालनपोषण र पारिवारिक हेरचाहका काम र योगदानलाई आर्थिक रूपमा मूल्याङ्कन गर्न विषय क्षेत्रगत निकाय माफत आवश्यक कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ ।
- ८.४.६ आर्थिक, सामाजिक रूपले पछाडि परेका लक्षित वर्गको आर्थिक विकासका लागि सहूलियतपूर्ण कर्जा प्रवाहका साथै सहकारी एवम् समूह बचत परिचालन माफत वित्तीय स्रोतमा पहुँच स्थापित गरिनेछ ।
- ८.४.७ लक्षित वर्गलाई बचत परिचालन कार्यमाफत आर्थिक रूपले सबलीकरण गर्ने वित्तीय साक्षरता कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ ।
- ८.४.८ आर्थिक, सामाजिक तथा सांस्कृतिक रूपले पछाडि परेका वर्ग तथा नागरिकहरूलाई लक्षित गरी समुदायस्तरमा सहकारी व्यवसाय माफत उनीहरूको जीवनस्तर अभिवृद्धि गर्ने कार्य गरिनेछ ।
- ८.४.९ स्थानीयस्तरमा परम्परागत पेशाको आधुनिकीकरण र व्यवसायीकरण गरी आय आर्जनमा सहयोग गरिनेछ ।
- ८.४.१० लक्षित वर्गमा रोजगारीका अवसर, लाभको न्यायोचित वितरण र समतामूलक पहुँचको सुनिश्चित गरी सामाजिक सुरक्षा प्रदान गर्ने आवश्यक कार्यविधि तथा मापदण्ड तयार गरिनेछ ।
- ८.४.११ गुरुकुल/आश्रम, वेद विद्याश्रम, गोन्पा(गुम्बा) आदि पुरातत्व तथा धार्मिक शैक्षिक संस्थाहरूको संस्थागत क्षमता सुदृढीकरण गरिनेछ ।

- ८.१२ स्थानीय लोपोन्मुख भाषा तथा लिपिहरूको विज्ञान, अनुसन्धान गरी अभिलेख तथा संरक्षण गरिनेछ ।
- ८.१३ गुठी, संग्रहालय, कला केन्द्र, सांस्कृतिक सम्पदाको जगेर्ना गर्न लायक सकारात्मक महत्त्वका परम्परागत ज्ञान सिप, कला, संस्कृति, सामाजिक परम्परा र अनुभवलाई संरक्षण र संवर्द्धन गर्न आवश्यक कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ ।
- ८.१४ लोपोन्मुख, सीमान्तकृत, अल्पसङ्ख्यक लगायत विपन्न वर्गको पहिचान गर्दै उनीहरूको सम्मानपूर्वक वाञ्छन पाउने अधिकार सुनिश्चित गर्न तथा अवसर तथा लाभका लागि व्यवस्था गर्दै ती समुदाय तथा वर्गसँग सरोकार राख्ने विषयका निर्णयमा उनीहरूलाई सहभागी गराउन क्षमता विकासका कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ ।
- ८.१५ आदिवासी, जनजाती, दलित, मधेसी, थारु, मुस्लिम समुदाय, पिछडावर्ग, अल्पसङ्ख्यक लगायतको मातृभाषा तथा संस्कृतिको संरक्षण एवम् प्रवर्द्धन गर्ने कार्यमा सलग्न विभिन्न निकायहरूको संस्थागत सुदृढिकरण र क्षमता अभिवृद्धि गरिनेछ ।
- ८.१६ आदिवासी, जनजाती, दलित, मधेसी, थारु, मुस्लिम समुदाय, पिछडावर्ग, अल्पसङ्ख्यक, लोपोन्मुख जातजातीको लोपोन्मुख भाषा एवम् सकारात्मक संस्कृतिलाई संरक्षण र प्रवर्द्धन गर्न आवश्यक अनुसन्धान, असल अभ्यास तथा सिकाईको अनुसरण एवम् सम्बन्धित वर्गको संलग्नता र त्यसप्रति जागरुकता ल्याउने कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ ।
- ८.१७ स्थानीय भाषा तथा संस्कृतिको संरक्षण गर्न सम्वद्ध गैरसरकारी संस्थाहरूलाई समेत परिचालन गरिनेछ ।
- ८.१८ सामाजिक सुरक्षा र सामाजिक न्याय प्रदान गर्दा सधैं लिङ्ग क्षेत्र र समुदाय भित्रका आर्थिकरूपले विपन्न वर्गलाई प्राथकता दिई कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ ।
- ८.१९ वडा कार्यालयहरूमाफर्त्त जोखिम र पारिवारिक हिंसामा परेका व्यक्तिहरूको पहिचान गरी अभिलेखीकरण गर्ने कार्य गरिनेछ ।
- ८.२० जोखिम र हिंसामा परेका व्यक्तिहरूलाई परिवार र समाज पुनर्स्थापना गर्नु आवश्यक मनोसामाजिक परामर्श सेवा उपलब्ध गराउनेछ ।
- ८.२१ अपाङ्गता भएका व्यक्ति, बालबालिका तथा लैङ्गिक संवेदनामैत्री भौतिक पूर्वाधार तथा संरचनाहरू निर्माणसम्बन्धी मापदण्ड तयार गरी कार्यान्वयन गर्ने गराइनेछ ।
- ८.२२ लैङ्गिक संवेदनशील विषयहरूको पहिचान गरी सो अनुरूप कार्यस्थल वातावरणलाई अनुकूल तुल्याउनेछ ।
- ८.२३ भौगोलिक विकटता र विपन्नताका कारण स्वास्थ्य तथा उपचार सेवा नपाई जीवन जोखिममा रहेका महिला तथा बालबालिकाहरूलाई तत्काल उद्धार सेवा प्रदान गर्न आवश्यक कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ ।

- ८.२४ लैङ्गिक हिंसामा परेका व्यक्ति, संरक्षण भएका बालबालिका तथा मानसिक समस्या भएका व्यक्ति लगायतको पहिचान गरी आवश्यक संरक्षण, पुनर्स्थापन र सशक्तीकरण गरिनेछ । साथै स्थानीयस्तरमा रहेको पुनर्स्थापन केन्द्र तथा सेवा केन्द्रहरुको सुदृढीकरण गरिनेछ ।
- ८.२५ अपाङ्गमैत्री, बालबालिकामैत्री तथा लैङ्गिकमैत्री भौतिक संरचना निर्माणको सुनिश्चितताका लागि सरोकारवालाहरुको क्षमता विकास गरिनेछ ।
- ८.२६ पहिचान गरिएका लक्षित वर्ग लगायतलाई समावेशीकरणको अवधारणा समेतका विषयमा जानकारी दिन चेतनामूलक कार्यक्रम सञ्चालन गरिनेछ ।
- ८.२७ सामाजिक समावेशीकरण सम्बन्धी चेतनामूलक तथा प्रचार प्रसारमूलक श्रव्य दृश्य लगायतका सामग्रीहरु निर्माण गरी परिचालन गरिनेछ ।
- ८.२८ जनचेतना मूलक कार्यक्रमहरु सञ्चालन गर्न स्थानीय संचार माध्यम लगायत सहयोगी सघ संस्थाहरुलाई समेत परिचालन गरिनेछ ।
- ८.२९ सामाजिक समावेशीकरण सम्बन्धी नीतिको वडा तथा गाउँस्तरमा प्रबोधीकरण गरिनेछ ।
- ८.३० समावेशीकरणका मान्यतालाई संस्थागत गर्न सवै वडाहरुमा सामाजिक समावेशीकरण नीतिको कार्यान्वयन ढाँचा तयार गरी सो अनुरूप लागू गर्न प्रेरित गरिनेछ ।
- गति ५: सामाजिक समावेशीकरण सम्बन्धी नीति तथा कार्यक्रम कार्यान्वयनमा सम्बद्ध सरोकारवालाहरुको संस्थागत क्षमता अभिवृद्धि गर्ने ।

- ५.१ लक्षित कार्यक्रमको सञ्चालन गर्न सम्बद्ध निकाय तथा पदाधिकारीहरुको क्षमता विकास तथा संस्थागत सुदृढीकरण गरिनेछ ।
- ५.२ लक्षित कार्यक्रमको सञ्चालन गर्ने निकायहरुको संस्थागत क्षमता अभिवृद्धि गर्ने त्यस्ता निकायहरुको विषय कार्यक्षेत्रगत अनुभव समेतका आधारमा सुची तयार गरि स्रोत साधनको प्रक्षेपण गरिनेछ ।
- ५.३ सवै वडाहरुमा समावेशीकरण सम्बन्धी एकीकृत सूचना व्यवस्थापना प्रणाली विकास गरी यस क्षेत्रसँग सम्बन्धित सूचनाहरु आदान प्रदान गरिनेछ ।
- ५.४ वडा कार्यालयहरुबाट भएका असल अभ्यासहरुको पहिचान तथा दस्तावेजीकरण गरि प्रचार प्रसार गरिनेछ ।
- ५.५ सामाजिक समावेशीकरणका लागि सञ्चालित कार्यक्रमहरुबाट प्राप्त अनुकरणीय सिकाइलाई अनुशासन गर्न विभिन्न वडा र विषय क्षेत्रबीच अनुभव आदान प्रदान गरिनेछ ।
- ५.६ समावेशीकरणका लागि अन्तराष्ट्रिय सघसंस्थासँग भएका अभिसन्धि र द्विपक्षीय तथा बहुपक्षीय प्रतिबद्धताहरुको स्थानीयकरण गरी कार्यान्वयनमा जोड दिइनेछ ।
- ५.७ समावेशीकरणका राष्ट्रिय तथा अन्तराष्ट्रिय असल अभ्यास तथा अनुभवहरुको आदान प्रदान गरी स्थानीय कार्यक्रम कार्यान्वयनमा प्रभावकारीता ल्याइनेछ ।

१ संस्थागत व्यवस्था

१.५

यस नीतिमा भएका प्रावधानलाई समन्वित रूपमा अवधारणा अनुरूप प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन गर्न निम्न बमोजिम सामाजिक समावेशीकरण नीति निर्देशक समिति रहनेछ :

- नगरपालिकाका प्रमुख -संयोजक
- नगरपालिका उपप्रमुख -सदस्य
- प्रमुख प्रशासकीय अधिकृत -सदस्य
- सामाजिक विकास समितिका संयोजक -सदस्य
- कार्यपालिकाका सदस्यहरूमध्येबाट कम्तिमा २ जना महिला सहित संयोजकले तोकेका ३ जना -सदस्य
- सामुदायिक संघसंस्थाहरूमध्येबाट समावेशी प्रतिनिधित्व हुने गरी संयोजकले तोकेका ३ जना -सदस्य
- सामाजिक विकास विभाग / शाखाका प्रमुख -सदस्य सचिव

सामाजिक समावेशीकरण नीति निर्देशक समितिको काम, कर्तव्य र अधिकार देहाय बमोजिम रहेको छ :

१. सामाजिक समावेशीकरण नीति पुनरावलोकन र परिमार्जनका लागि खाका तयार गर्ने गराउने ।
२. नीति कार्यान्वयनका लागि सम्वद्ध वडा तथा निकायबीच सहकार्य, सहजीकरण र समन्वय गर्ने गराउने ।
३. सामाजिक समावेशीकरण सम्वन्धी बजेट तथा कार्यक्रम तर्जुमा र सञ्चालन गर्न आवश्यक समन्वय, सहकार्य तथा प्रोत्साहन एवम् सहयोग सम्वन्धी व्यवस्था गर्ने ।
४. सामाजिक समावेशीकरण सम्वन्धी कार्यको अनुगमन गर्ने गराउने ।
५. सामाजिक समावेशीकरण सहयोगी नीतिहरूसँग सामञ्जस्यता स्थापना गर्ने र आवश्यक सहयोग आदान प्रदान गर्ने ।
६. सामाजिक समावेशीकरण मूलप्रवाहीकरणका लागि संस्थागत प्रणाली, विधि एवम् प्रक्रियाहरु स्थापित गर्न सहयोग गर्ने ।
७. वडा कार्यालयहरुमा सामाजिक समावेशीकरणका दृष्टिकोणले कार्यक्रम तर्जुमा गर्न संस्थागत क्षमता विकासमा सहयोग गर्ने ।
८. योजना, कार्यक्रम तथा बजेट तर्जुमा एवम् अनुगमन तथा प्रतिवेदन प्रणालीमा सामाजिक समावेशीकरणको आबद्धता र मूलप्रवाहीकरणका लागि सहजीकरण गर्ने ।
९. सरकारी तथा गैरसरकारी संघसंस्था र नागरिक समाजमा सामाजिक समावेशीकरणलाई प्रभावकारी रूपमा कार्यान्वयन गर्न सहयोग पुर्याउने ।
१०. वडागत विकास कार्यक्रमको सामाजिक लेखाजोखा परिक्षण गर्ने गराउने ।

११. अन्तर्राष्ट्रिय रुपमा गरेको सामाजिक समावेशीकरणसँग सम्बन्धीत प्रतिबद्धताहरु स्थानीय स्तरमा लागू एवम् कार्यान्वयन गरी गराउन सहजीकरण, प्रोत्साहन र आवश्यक सहयोग पुर्याउने ।
१२. आर्थिक एवम् सामाजिकरूपमा पछाडि परेका वर्ग, जात जाति, लिङ्ग, क्षेत्र एवम् समुदायले प्रत्यक्ष फाइदा पाउने समावेशीकरण कार्यक्रम वा आयोजनाका लागि आवश्यक बजेट विनियोजन भए नभएको अनुगमन गर्ने ।
१३. सामाजिक समावेशीकरण नीति कार्यान्वयन गर्ने क्रममा आउन सक्ने सम्भावित जोखिमहरुको आंकलन र जोखिम सम्बोधन गर्ने गराउने ।

समितिगतो बैठक आवश्यकता अनुसार बस्नेछ । समितिको बैठकसम्बन्धी अन्य कार्यविधि समिति आफैले निर्धारण गरे बमोजिम हुनेछ ।

१.२ नीतिको कार्यान्वयन तथा अनुगमन सम्बन्धी व्यवस्था :

निर्देशक समितिको निर्देशनमा सम्बन्धित शाखा एवं निकायबाट नीति कार्यान्वयनको आवश्यक व्यवस्था मिलाईनेछ । अनुगमन तथा सुपरिवेक्षण समितिबाट नीति कार्यान्वयनको नियमित अनुगमन गरी वार्षिक प्रतिवेदन पेश गरिनेछ ।

१०. नीतिको मूल्याङ्कन

यस नीतिको कार्यान्वयनको प्रभावकारीता, उपयुक्तता र उपादेयताको मूल्याङ्कन गरी नीतिमा समसामयिक पुनरावलोकन तथा परिमार्जन एवम् सुधार गरिनेछ । सामान्यतया पाँच वर्षपछि यस नीतिको पुनरावलोकन गरिनेछ ।

११. सम्भावित जोखिम न्यूनीकरण योजना

अन्तर्निहित रणनीति तथा कार्यानीतिहरु कार्यान्वयनमा आउन सक्ने सम्भाव्य जोखिमको निराकरणका लागि देहाय प्रमाणिकता उपायहरु अवलम्बन गरिनेछः

क्र.सं.	सम्भावित जोखिम	जोखिम न्यूनीकरण गर्ने उपाय	जिम्मेवारी निकाय
१.	सामाजिक समावेशीकरणको विषय पालिका तथा वडाको कम प्राथमिकतामा पर्न सक्ने ।	नीति, मार्गदर्शन एवं वार्षिक योजना तथा कार्यक्रमबाट प्राथमिकतामा राख्ने ।	सम्बद्ध शाखा एवं सम्बन्धित वडा कार्यालय तथा सहयोगी संघसंस्थाहरु ।
२.	सामाजिक समावेशीकरणका लाभ र अवसरमा लक्षित वर्ग र समुदायको पहुँच कम हुन सक्ने ।	लक्षित समुदायको पहिचान गर्ने सूचक निर्धारण र नक्साङ्कन गर्ने तथा लक्षित कार्यक्रम सञ्चालन गर्ने ।	
३.	नीति कार्यान्वयनमा संलग्न निकायहरुबीच प्रभावकारीरूपमा समन्वय नहुन सक्ने ।	नीति निर्देशक समितिको नियमित बैठकको व्यवस्था गर्ने ।	
४.	सामाजिक समावेशीकरण सम्बन्धी	सचेतनामूलक तथा क्षमता अभिवृद्धिका	

मुक्तता विविधता हुन सक्ने ।

विकास कार्य अचलन गर्ने ।

समावेशीकरण प्रवर्द्धन लक्षित

अवश्यकता योत आकलन गरी

कार्यक्रमहरूलाई नियमित योजना तथा

व्यवस्थापन गर्न मार्ग निर्देशनद्वारा

कार्यक्रममा मूलप्रवाहीकरण नहुन सक्ने ।

निर्देशित गर्ने ।

